

Hav och öken

I de lagrade bergarterna finner vi ibland fossil. Rester av djur o växter som levde framför allt på grunt vatten. Den syrefattiga miljön på djupa havsbottnar kunde bevara ryggsköldar av gråsuggelika djur som trilobiter. Men vi finner också förstenade fotavtryck från mycket senare livsformer. Ett sådant finns att beskåda i entrén till kommunkontoret i Bjuv. Små dinosaurier som för cirka 200 miljoner år sedan levde i de våtmarker som senare blev upphov till den nu avslutade kolbrytningen kring Söderåsens nordvästra del.

Då berget sydväst om dagens Söderåsen sjönk längs den förkastningslinje som bildades i samband med att "Sverige" kolliderade med "Grönland", avsattes stora mängder lera på havsbotten. Denna lera, som idag är lerskiffer, kallas colonus-skiffer efter sitt karaktärsfossil *Monograptus colonus*. Ett tunt harpunlikt strå med små hullingar vilket utgör boningskammare för små kräftdjur.

Under Silur, Devon, Karbon, Perm och början av Trias låg "Skåne" kring ekvatorn och hade då ett tropiskt klimat med inslag av öken. Under denna period nöttes landformerna ned ordentligt av vind och vatten.

Vid övergången mellan Karbon och Perm skakades landmassan av häftiga jordbävningar och vulkanutbrott med stora sprickor i berget som följd. Resultatet ser vi idag som ett mycket omfattande spricksystem som går i sydost-nordvästlig riktning på åsen. Dessa sprickor fylldes av magma och ses idag som diabasgångar med mer lättvittrat berg till fördel för vissa växter som t.ex. blåsippa.
